

Raamattu on oppikirja

Perinteisesti oppimistapahtumaan liittyy: opettaja, oppilas ja oppikirja. Näin on myös kirkon opetuksessa. Tämä opetushan nojautuu Jeesuksen lähetyskäskyyn:

"Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti" (Mtt.28:18-20).

Opetuslapset olivat Jeesuksen valtuuttamia opettajia, oppilaat olivat Jeesuksen nimeen kastettuja. Opetusmateriaalina olivat Jeesuksen kaikki käskyt, so. Raamattu. Tämä järjestys on ollut voimassa vuosisadasta toiseen. Nyt olemme siirtyneet "uuteen aikaan". Kuopion kaikki (6)

piispa kandidaattia olivat yksimielisiä siitä, ettei Raamattu ole oppikirja. Mikä Raamattu sitten on? Hartauskirja, virikekirja, romaani vai peräti satukirja? Liberaaliteologit ovat tehneet Raamatusta inhimillisen ja epäluotettavan kirjan. He katsovat, että Raamatusta vain osa on luotettava Jumalan sanaa, muu on inhimillistä kerrontaa. Tosin heillä on ongelmana päästä yksimielisyyteen, mikä Raamatusta on Jumalan sanaa. On jouduttu tekemään kompromissi ja sen tuloksena hyväksytään luotettavaksi tekstiksi Kultainen sääntö (Matt.7:12), Rakkauden kaksoiskäsky (Matt.22:37-39) ja ehkä kymmenen käskyä.

Raamattua koskeva kriisi nivoutuu Raamatun syntyyn. Onko Raamattu jumalallinen kirja? Raamattu on tosiaan kokonaan Pyhän Hengen inspiroima: "Koko Raamattu on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta ja on hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa" (2. Tim.3:16; Saarnivaaran käänn.). Tässä Raamattu on alkukielen mukaan "Jumalasta uloshenkäytetty". On suurta röyhkeyttä ja jumalattomuutta, jos ihminen lähtee tällaista tekstiä epäilemään ja peukaloimaan!

"Jumalan henkäys loi Raamatun sanat samalla tavalla kuin Jumalan henkäys loi maailmankaikkeuden... Sanainspiraatiolla tarkoitetaan käsitystä, jonka mukaan Jumala antoi ihmisille sekä sisällön, jonka hän tahtoi tulevan kirjoitetuksi että ne sanat, jotka ilmaisevat tuon sisällön...Pyhän Hengen inspiraatio tekee Raamatun kirjoittajien sanoista Jumalan sanoja" (Tapio Puolimatka, Usko, tiede ja Raamattu). Raamattu ei tule "inhimilliseksi" ja epäluotettavaksi siksi, että ihminen välittää sen tekstin. Persoonallinen sävy kyllä tekstiin tulee, mutta tämä ei millään tavoin vaikuta luotettavuuteen. Auringon valo loistaa katedraalin ikkunan läpi; ikkuna antaa sille värinsä ja sävynsä, mutta valo on edelleenkin "taivaan valoa". Puolimatka vertaa Raamatun kirjoittajia runoilijoihin, jotka inspiraation siivittäminä tekevät oivia runoja: "Runoilija kokee itse sanamuodon innoituksen tulokseksi, ei pelkästään ajatuksia."

Lutherin opetukseen ja luterilaisiin tunnustuskirjoihin meidän tulee asennoitua "valikoivasti" – ja kriittisesti. Nämä tulee alistaa Raamatun alle. Sieltä otamme suuret pääkohdat ja tärkeimmät linjat, kuten esimerkiksi: yksin Kristus, yksin usko, yksin armo, yksin Raamattu. Raamatun "riisumiseen" uskova ei saa suostua missään olosuhteissa.

Väinö Hotti

Kaavi